אנשים

רבות כוונות בלב שר

מי שהיה שר הפנים הראשון של מדינת־ישראל, **יצחק גרינבאום**, יצא השבוע בהתקפה חריפה ביותר על חוזנו המשיחי של דוד בן־גוריון, ועל שיטת לימודי ה־תודעה היהודית בבתי־הספר. גרינבאום ה־אשים את ביג'י בכך, שהוא בורח מהציונות ומבריח ממנה גם אחרים . . . הקוריוז של פרשת ההדלפה מצד אחדות העבודה, שגר־מה למשבר הממשלתי, קשור במנהיגה המוסרי של תנועה זו **יצחק טבנקין**. טבנקין הידוע כשתקן, אחרי שפרש מפעי־לות מפלגתית גלויה ונמנע לגמרי לבאבור, הפר את שתיקתו והיה האיש שתבע מ־מפלגתו להוציא את הענין אל הצי־בור . . . בתשובה לשאילתה של חבר ה־כנסת **חנן רובין** מסיעת מפ"ם, שהופנתה לשר האוצר, ואשר בה רצה רובין לדעת אם השר מתכוון להטיל מיסים על מתן שירותים, השיב שר האוצר **לוי אשכול**: „רבות כוונות בלב שר." רובין לא נשאר חייב לתשובתו של אשכול, ענה במקום: „אני מודה מקרב לב על התשובה עשירת התוכן. אולם השאלה שרציתי לשאול היא: „על איזה שירותים מתכוון השר הטוב שלנו להטיל את המס" . . . בצורה מקורית מאוד הזמין בכנסת עורך הארץ, ח"כ ה־פרוגרסיבים **גרשום שוקן**, מאמר לעניני כלכלה מח"כ מפא"י מנהל סולל בונה **דוד הכהן**. בעת שהאחרון התפרץ ושיסע את שוקן בקריאות־ביניים, בשעת נאומו בו הזמין את הכהן לטעון את טענותיו גם מתוך לכנסת, צעק הכהן: „גם לפני עורכי הארץ רציתי לטעון, אבל הם לא נותנים לי אפשרות." השיב על כך שוקן: „יש לך חופש מלא, מכתבים למערכת או מאמר חתום עם שכר סופרים. אתה יכול תמיד להשתתף אצלנו."

★ ★ ★

אכזבות בבית הנדבן

תיקונים מקוריים בהיסטוריה של ההגנה, בתקופת שלטון המנדט, החל להכניס ה־שבוע עורך מערכות, סגן־אלוף **גרשון ריבלין**, בסידרת כתבות שהחל לפרסם ב־מחנה גדנ"ע. ריבלין, המספר בכתבותיו על פעולות המגנגון הקבוע של ההגנה, נקב בשמותיהם של מפקדי הארגון כ־**ישראל גלילי ואליהו גולומב**, בטענת „עכשיו אפשר כבר לגלות." רק שם אחד, סבור ריבלין, אי־אפשר עדיין לגלות. ב־כתבה, בה נזכר הרמ"א (ראש המטה ה־ארצי) עשרות פעמים, לא הוזכר שמו אפילו פעם אחת. הסיבה: הרמ"א באותה תקופה היה ח"כ מק"י היום, ד"ר **משה סנה** . . . על אחת מאכזבותיו הגדולות ביותר בעת ביקורו הראשון בארצות־הברית, סיפר השבוע ראש עיריית נתניה לשעבר **עובד ברעמי**: „הוזמנתי יחד עם עורך דואר היום **איתמר בן־אב"י** לארוחת צהרים אצל הנדבן **נתן שטראוס**. שנינו היינו רעבים מאוד כבר כמה ימים, והיינו בטוחים שהנה אצל שטראוס נשבור את רעבוננו. אולם שטראוס היה בדיאטה חמורה. ארוחת הצהרים היתה מורכבת מדייסת קמא־קר ולפתן בננות" . . . אכזבה אחרת נגרמה ל־ראש עיריית תל־אביב־יפו **חיים לבנון**, ב־עת ביקורו האחרון ב־ארצות־הברית. סיפר ל־בנון: „הגעתי לאמריקה במזל רע. איתי הגיע לחלל הספוטניק השני של הסובייטים; הנשיא אייזנהואר חלה ונהגי הרכבת התחתית בניו־יורק שבתו. כל זה הדאיג את האמריקאים מאוד ולא כל כך ענינו אותם הצרות של תל־אביב" . . . לעומת זאת כיתן השבוע יושב־ראש הכנסת **יוסף שפרינ־צק** את חיצי זעמו נגד הנוער הישראלי. בכנס ותיקי ההסתדרות שנערך בתל־אביב אמר שפרינ־צק: „אין זה נכון כי אין מלחמת אבות ו־בנים בארץ. מול האי־דיאלים של האבות עו־מדת האגוצנטריות ה־קוניונקטורלית של ה־בנים. הדור הצעיר מ־קבל את כל מה שהושג במאבקים ובמאמצים כ־דבר המובן מאליו" . . . בשיחה עם הסופר **אברהם כרויזס** הביעה רעית נשיא ה־מדינה הגברת **רחל ינאית בן־צבי** את דעתה, בזכות מה הגיעה לדרגת ה־גברת הראשונה במדינה: „בידי נשתמר מ־כוח הימים כשהייתי פועלת. אני גאה ב־עבודת הכפיים שנפלה בחלקי. בזכות עמל שנים מרובות, סבלנות ואמונה הגעתי עד הלום."

★ ★ ★

הגי'נגי'ס הוא גדול

במועדון צוותא בירושלים, בו מתקיימת פגישת משוררים אחת לשבועיים, נערכה לאחרונה סדרת הרצאות על המשורר **אורי צבי גרינברג**, בהשתתפות המשוררת **לאה גולדברג**. המשורר **חיים גורי**, המעיד על עצמו שהוא ממעריצי הגדולים של משורר רחובות הנהר, הטריח את עצמו ובא לפגישות אלה במיוחד מתל־אביב. בש־עת הסיכומים של הפגישות התפרץ גורי: „מה שלא תגידו על הג'ינג'י הזה, הוא משורר גדול" . . . כמעריצה אחרת של גרינברג נתגלתה השבוע אשתו הצעירה, **עירית גרינברג**, שגילתה כיצד נישאה לאורי צבי המבוגר ממנה ב־29 שנה. בש־עתו כתבה עליזה שירים למברק וסולם. פעם ניסה הד"ר **ישראל אלדד** (שייב) לשנות אחד משיריה וגרינברג התנגד לכך. כעבור זמן מה, כשסרה עליזה עם קר־ינית לח"י גאולה כהן לביתו של גרינברג, אמר הוא לידידו הד"ר ייבין: „זו ה־אשה!" . . . אגב, הגברת גרינברג גילתה כי מזה 10 שנים לא ביקרה בקול־נוע . . . משלחת של נכבדי אבו־גוש, וב־ראשם המוכתר **מחמוד רשיד**, ביקרה השבוע בביתו של הנאשם בהסתה למרד **ראובן** („רומק") **גרינברג**, בירכה אותו לחג התנוכה. הנכבדים הערביים כובדו ב־לביבות והגישו לרומק מתנה: ארבעה פחי זיתים כבושים, מפירות מטעי הכפר . . . אחרי הצלחת פומבו של **דן אלמגור** על החברא קדישא, המושר בפי רביעית מועדון התיאטרון, מכין עתה הפומבאי הצעיר, תכנית שלימה בשם דתיאדה, ש־רעיונה הכללי הוא פשוט: כשם שבארצות־הברית מוכרים בננות במקצבי קליפסו, ינסו חברי רביעית מועדון התיאטרון למ־שוך את קהלם חזרה אל הדת בעזרת ה־רוק'נ'רול . . . וידוי על יחסו לנשים סירסם שגריר צרפת בישראל **פייאר אנ'ן ז'ילבר**, בעתון של מועדון רוטרי. גילה ז'ילבר: „כשמזכירים טקסים או מסיבות עם גברות, התגובה הראשונה שלי היא לשאת את רגלי ולהימלט הביתה. מה שקרה לאדם בגן עדן עומד תמיד לנגד עיני. אבל בחיים זקוקים לנשים. אפילו מוחמד — והוא לא היה משוחד בעניני נשים — אמר: שלושה דברים מביאים אותי לאהוב את העולם הזה והם הנשים, הבשמים וזיכוך הנשמה בעת התפילה." האמת היא שהאשה, כלשון אשר בפינו, הטוב והרע בהן" . . . מלחמה פר־טית סיים השבוע פרופסור האוניברסיטה **נ. מורסיני**. אחרי שפקידי עיריית ירו־שלים התעקשו להוריד את המספר 18 מה־בית בו גר הפרופסור ברחוב ארלוזורוב, הפעיל הפרופסור את כל קשריו ושיגר מכתבים לראש העיר כדי שישאירו לו את המספר ח"י. השבוע נענתה העיריה ל־בקשתו, השאירה את המספר . . . רוח ה־נבואה פקדה השבוע את ראש קבוצת ה־כדוריך של מכבי רחובות ומורה ההתעמלות **אורי כהן**. שתי דקות לפני תחילת ה־דרבי הרחובותי בכדוריך, בין מכבי והפועל, ניגש אורי ליציע, קרא לאשתו, הסיר את טבעת הנשואין ומסר לה אותה. 20 דקות אחרי תחילת המשחק התנגש אורי עם שחקן יריב, נקע את ידו ונפגע באצבע עליה נשא את הטבעת . . . כובכת הקול־נוע הצרפתיה **בריג'יט באר־דו** נתנה השבוע דוגמה ליחסים אנושיים מיוחדים. היא הציעה את עצמה כסנדקית לילדה ש־נולדה לבעלה לשעבר, הבמאי **רוג'ר ואדים**, ולדוגמנית־שחדית; יום אחד בל־בד אחרי שבריג'יט התגרשה מואדים.

החייל הראשון על הדוכן: בעת ביקור בירושלים ממלא משה דיין הוראה יחש לצחצח את נעליו.

פסוקי השבוע

● **פרקליט מחוז תל־אביב יעקב בר־אור**, בנאום הסיכום במשפטם של שני בני סוכים, חברי התנועה המאוחדת, הנאשמים בגניבת ג'יפ: „הם רוצים להיות חלוצים — שיראו מעשה חלוציות וילכו לביה"סהורה."

● **ראש עיריית נתניה לשעבר עובד ברעמי**, בראיון עם עתונאי: „משא־ומתן קואליציוני זה כמו שוק סוסים."

● **הרב הראשי יצחק רחמים ניסים**, בהגדירו את המונח „פוליטיקה", בעת ביקור בבאר־שבע: „שעה שנוח הביא את כל החיות, בא אליו השקר וביקש גם הוא להיכנס. שאלו נוח: ומי היא בת זוגך? הלך השקר והביא עמו את החנופה, ומהם נולדה הפוליטיקה."

● **רעית נשיא המדינה, הגברת רחל ינאית**, בתשובה לטענות עולים שהקיפות באשדוד־ים: „נשקו לטוריה! עבודתכם בכלי זה, שאתם רואים בו עונש וקללה, תהיה לכם לברכה."

● **שר הדואר הד"ר יוסף בורג**, על הקואליציה: „הממשלה משולה לעגלה. בן־גוריון מוביל אותה לכיוון אחד, בר־יהודה וכרמל מושכים לכיוון הפוך, רוזן שומר שהיא לא תכנס בדרך חד־סטרית, ואני שומר שהיא לא תיסע בשבת."

● **ראש הממשלה דוד בן־גוריון**, באחת מישיבות הממשלה על דליפת הידיעות הבטחוניות: „שרי הממשלה הפכו לכתבי עתונות. במקום להדליף ידיעות לצבור באמצעות ישיבות הממשלה, מבכר אני מסיבת עתונאים גלויה."

● **מנהל יחסי הציבור של מתקן הקליע „ואנגארד" האמריקאי**, במברק ברכה לחברת התעופה אל־על לרגל השיג מסוס בריטניה: „משטח הניסויים של ואנגארד, איחולים להצלחת הספוטניק הישראלי."

● **הלורד הרברט סמואל**, בנאום שנשא בארוחת צהרים חגיגית לרגל הופעת ספרו החדש בחיפוש אחר המציאות: „בן שמונים ושלוש הייתי כשהחילותי בכתיבת הספר ובן שמונים ושש כאשר סיימתי אותו. גיליתי כי אי־אפשר אמנם להתגבר על הגיל, אך אפשר להתגבר על הזקנה."

יפאן
פרס
קולומביה
תורכיה

הן רק ארבע מתוך הארצות הרבות אלי־הן נשלחים מדי ש־בוע מינויי החוץ של „העולם הזה", שבועון החדשות ה־ישראלי, המוסר ל־ישראלי בריכר דו"ח נאמן ומלא על כל הנעשה בארץ, בכל שטחי החדשות.

גם אתם תוקסמו
מפזמוני
טומי סטיל

עליתו הרפתקנית
בעולם השעשועים
וטלטולין
ברחבי תבל יעצרו
את נשימתכם.

★

תשירו ותרקדו עם
טומי סטיל
בקולנוע **ירון**
בתל־אביב